KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 17e maart 1969 door de Minister van Sociale Voorzorg verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot vaststelling van het algemeen reglement van de wet van ... tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden", heeft de 28e maart 1969 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de la Prévoyance sociale, le 17 mars 1969, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "portant règlement général de la loi du ... instituant un revenu garanti aux personnes âgées", a donné le 28 mars 1969 l'avis suivant :

Het ontwerp voorziet de voordracht en medeondertekening van de Minister van Financiën. Gelet op het koninklijk besluit van 20 juli 1968, ontslaat noch deze medeondertekening noch de beraadslaging in de Ministerraad van de toepassing van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961 dat ter zake van de begrotingscontrole werd uitgevaardigd.

Voor het opschrift wordt voorgesteld :

"Koninklijk besluit houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden".

Het tweede lid van de aanhef, dat naar artikel 67 van de Grondwet verwijst, kan zonder bezwaar vervallen.

Als opschrift van hoofdstuk I wordt voorgesteld : "Inleidende bepalingen".

In artikel 1, 5°, schrijve men in het Nederlands : "5° onder "Rijkskas", de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen". De verdere tekst van het ontwerp moet dan in het Nederlands worden aangepast.

De betekenis van artikel 3 van het ontwerp is niet geheel duidelijk, wanneer men dit artikel naast artikel 11, § 2, derde lid, van de wet legt. Aangezien hier een vermoeden wordt ingevoerd, zou de bepaling beter aan het einde van het hoofdstuk komen. Men schrijve bovendien en ook elders, bijvoorbeeld in artikel 4 : "de aanvraag om gewaarborgd inkomen" zoals in artikel 15 van de wet.

Artikel 13, eerste lid, volgens hetwelk de Minister van Sociale Voorzorg de aanvraag onderzoekt, mag niet eenzijdig worden geïnterpreteerd. Uit de artikelen 12,

tweede lid, en 14, eerste lid, van de wet blijkt dat de Minister zijn bevoegdheid kan overdragen. In het tweede lid van artikel 13 vervange men de term "herinneringsschrijven" door "rappel". Deze opmerking geldt ook voor artikel 15, laatste lid, en voor artikel 18, laatste lid.

In artikel 16 vervange men het woord "verklaring" door "aangifte" omwille van de overeenstemming met artikel 15 van het ontwerp. Deze opmerking geldt ook voor artikel 20.

De artikelen 24 en 25 van het ontwerp steunen op artikel 18, derde lid, van de wet, welke bepaling opgenomen is in hoofdstuk VI "Uitbetaling van het gewaarborgd inkomen" van de wet.

In artikel 29, § 1, schrijve men "is aangegeven" in plaats van "wordt aangegeven".

In artikel 36, c, schrijve men : "Wanneer de aanvrager of zijn echtgenoot evenwel verscheidene bebouwde onroerende goederen of gedeelten ervan betrekt, geldt deze bepaling slechts voor het onroerend goed of het gedeelte ervan, waarin de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft".

In artikel 37, tweede lid, vervange men "hof" door "tuin".

In artikel 50, tweede lid, vervange men het woord "verhaal" door "beroep". Dit laatste woord is overigens in de tekst van het artikel zelf gebruikt.

.../...

In artikel 55, tweede lid, vervange men het woord "verhaal" door "beroep".

In artikel 61, tweede lid, wordt nog verwezen naar het koninklijk besluit van 30 december 1900. Dit besluit is opgeheven door artikel 27, 1°, van het koninklijk besluit van 1 april 1960 dat betrekking heeft op het houden van de bevolkingsregisters. Waarschijnlijk wordt het bewijsstuk bedoeld waarvan sprake in artikel 9 van dat koninklijk besluit. Het ontwerp zou duidelijk moeten vaststellen op welk bewijsstuk de bedoelde vermelding moet worden aangebracht.

In artikel 62 wordt geen melding gemaakt van de verplichting de bedoelde kaart aan de Rijkskas te versturen, noch van de wijze waarop dit moet gebeuren.

In artikel 63, tweede lid, is er gemis van overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst, waar de eerste verblijf in het buitenland van één maand per jaar toestaat, terwijl de tweede slechts verblijf van minder dan een maand mogelijk maakt. De tekst moet aangepast worden aan de eigenlijke bedoeling van de Regering. Men beginne met de woorden : "Geacht wordt gewoonlijk op het grondgebied van het Rijk te verblijven ...".

Het is niet duidelijk waarom artikel 65 van het ontwerp niet de woorden herhaalt die gebruikt worden in artikel 18, derde lid, van de wet.

.../...

Artikel 66 van het ontwerp wil voorzien in de uitvoering van artikel 18, vierde lid, van de wet, dat luidt als volgt : "De Koning bepaalt het gewaarborgd inkomen waarop een commissie van openbare onderstand en het speciaal onderstandsfonds aanspraak kunnen maken als aandeel in de verplegingskosten". Volgens het ontwerp zal dit artikel 66 slechts gelden "tot de dag van het in werking treden van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de goederen die niet vatbaar zijn voor beslag". Deze woorden moeten evenwel vervallen, aangezien artikel 18, vierde lid, aan de Koning een permanente machtiging verleent waartegen de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek niet opwegen. Men leze derhalve artikel 66 als volgt : "Het bedrag dat een commissie van openbare onderstand of het Speciaal Onderstandsfonds als aandeel in de verplegingskosten kan opeisen, mag niet hoger zijn dan de drie vierden van het gewaarborgd inkomen". Wanneer de Koning het nodig zal achten, zal hij artikel 66 kunnen aanpassen of vervangen.

In het opschrift van hoofdstuk VIII schrijve men : "Toekenning van een deel van het gewaarborgd inkomen aan de feitelijk gescheiden echtgenote". In dit hoofdstuk worden de regelen samengebracht die worden vastgesteld ter uitvoering van het eerste lid van artikel 18, volgens hetwelk de Koning de voorwaarden bepaalt "waarin een deel van het gewaarborgd inkomen aan de niet van tafel en bed gescheiden **echtgenote** wordt uitbetaald wanneer de echtgenoten niet samenwonen, evenals het bedrag van **dat** deel".

Artikel 76 van het ontwerp is opgenomen in een hoofdstuk dat de overgangsbepalingen groepeert. Het is niet duidelijk dat het hier wel degelijk om een overgangsbepaling gaat, aangezien het zonder beperking toepasselijk is op de

.../...

prestaties verricht in het kader van de wet. Als het geen overgangsbepaling is, moet het in een ander hoofdstuk worden opgenomen, wellicht in hoofdstuk X als eerste artikel.

Artikel 77, § 2, 1°, leze men als volgt :

"1° onverminderd het bepaalde in § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 10 mei 1963 betreffende de ouderdoms- en weduwenrentebijslagen bepaald bij de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 18 januari, 29 mei, 15 juni en 10 augustus 1967 en 18 maart 1968;".

In artikel 78 moet de datum worden vermeld waarop het ontwerp in werking zal treden. Hierbij zal rekening moeten worden gehouden met de datum van inwerkingtreding van de wet.

L'arrêté en projet sera proposé et contresigné, entre autres, par le Ministre des Finances. Eu égard à l'arrêté royal du 20 juillet 1968, ni ce contreseing ni la délibération en conseil des Ministres ne dispensent de l'application de l'arrêté royal du 5 octobre 1961 édicté en matière de contrôle budgétaire.

L'intitulé suivant est proposé :
"Arrêté royal portant règlement général en matière de revenu garanti aux personnes âgées".

L'alinéa 2 du préambule, qui se réfère à l'article 67 de la Constitution, peut être omis sans inconvénient.

L'intitulé suivant est proposé pour le chapitre Ier : "Dispositions liminaires".

Dans la version néerlandaise de l'article 1er, 5°, il convient d'écrire :"5° onder "Rijkskas", de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen". La suite du texte doit être adaptée en conséquence.

Rapprochée de l'article 11, § 2, alinéa 3, de la loi, la portée de l'article 3 du projet n'est pas tout à fait claire. Etablissant une présomption, cette disposition serait mieux à sa place à la fin du chapitre.

Dans la version néerlandaise de l'article 3 - et cela vaut aussi pour d'autres articles, notamment pour l'article 4 - on écrira, en outre,"de aanvraag om gewaarborgd inkomen", qui est l'expression employée à l'article 15 de la loi.

.../...

L'article 13, alinéa 1er, aux termes duquel le Ministre de la Prévoyance sociale instruit la demande, ne peut pas s'interpréter strictement. Il ressort, en effet, des articles 12, alinéa 2, et 14, alinéa 1er, de la loi que le Ministre peut déléguer son pouvoir. Dans la version néerlandaise de l'article 13, alinéa 2, il convient de remplacer le mot "herinneringsschrijven" par le mot "rappel". Cette observation vaut aussi pour l'article 15, dernier alinéa, et pour l'article 18, dernier alinéa.

A l'article 16, version néerlandaise, on remplacera "verklaring" par "aangifte", par souci de concordance avec l'article 15 du projet. La même observation s'applique à l'article 20.

Les articles 24 et 25 trouvent leur fondement légal dans l'article 18, alinéa 3, de la loi, lequel figure au chapitre VI "Paiement du revenu garanti".

Dans la version néerlandaise de l'article 29, § 1er, il convient d'écrire "is aangegeven" au lieu de "wordt aangegeven".

La fin de l'article 36, c, serait mieux rédigée ainsi qu'il suit : "Toutefois, lorsque le demandeur ou son conjoint occupe plusieurs immeubles bâtis ou plusieurs parties d'immeubles bâtis, la présente disposition ne s'applique qu'à l'immeuble ou à la partie d'immeuble dans lequel le demandeur a sa résidence principale".

.../...

A l'article 37, alinéa 2, version néerlandaise, il y a lieu de remplacer le mot "hof" par le mot "tuin".

Dans la version néerlandaise de l'article 50, alinéa 2, il convient de remplacer le mot "verhaal" par le mot "beroep", qui est d'ailleurs usité dans la suite de l'article. Cette observation vaut aussi pour l'article 55, alinéa 2.

L'article 61, alinéa 2, se réfère à l'arrêté royal du 30 décembre 1900. Cet arrêté a été abrogé par l'article 27, 1°, de l'arrêté royal du 1er avril 1960 qui a trait à la tenue des registres de la population. Le certificat visé par le projet est sans doute celui dont il est question à l'article 9 de cet arrêté royal. Le projet devrait préciser le certificat sur lequel la mention doit être apposée.

L'article 62 ne prévoit pas l'obligation d'envoyer la carte à la Caisse nationale, ni ne règle les modalités de cet envoi.

A l'article 63, alinéa 2, il y a discordance entre les versions française et néerlandaise. La première parle de séjours à l'étranger inférieurs à un mois par an tandis que la seconde n'autorise qu'un séjour ne dépassant pas cette durée. Le texte doit être adapté aux intentions exactes du Gouvernement. Il gagnerait d'ailleurs à débuter comme suit : "Est censé séjourner habituellement sur le territoire du Royaume ... ".

On n'aperçoit pas pourquoi l'article 65 du projet ne reprend pas les termes employés à l'article 18, alinéa 3, de la loi.

.../...

L'article 66 pourvoit à l'exécution de l'article 18, alinéa 4, de la loi, qui est ainsi conçu : "Le Roi détermine la quotité du revenu garanti qu'une commission d'assitance publique et le Fonds spécial d'assistance peuvent exiger comme part d'intervention dans les frais d'hospitalisation". Suivant le projet, cet article ne sera applicable que "jusqu'au jour de l'entrée en vigueur des dispositions du Code judiciaire relatives aux biens qui ne peuvent être saisis". Ces mots doivent être supprimés étant donné que l'article 18, alinéa 4, a donné au Roi une autorisation permanente contre laquelle les dispositions du Code judiciaire ne sauraient prévaloir. En conséquence, il conviendrait de rédiger l'article 66 du projet comme suit : "La somme qu'une commission d'assistance publique ou le Fonds spécial d'assistance peuvent exiger comme part d'intervention dans les frais d'hospitalisation ne peut dépasser les trois quarts du revenu garanti". Le Roi pourra adapter ou remplacer l'article 66 quand il le jugera nécessaire.

Dans l'intitulé du chapitre VIII il convient d'écrire : "Attribution d'une part du revenu garanti à l'épouse séparée de fait". Ce chapitre groupe les règles édictées en exécution de l'alinéa 1er de l'article 18 de la loi, aux termes duquel le Roi détermine les conditions dans lesquelles une part du revenu garanti est payée à l'épouse non séparée de corps quand les époux ne cohabitent pas, ainsi que l'importance de celle-ci.

L'article 76 du projet figure dans un chapitre qui groupe les dispositions transitoires. Il n'est pas certain que cet article constitue une mesure transitoire

.../...

puisqu'il est applicable sans restriction aux prestations fournies dans le cadre de la loi. Si elle ne revêt pas ce caractère, la disposition doit être rattachée à un autre chapitre, sans doute au chapitre X, dont elle constituerait le premier article.

L'article 77, § 2, 1°, doit être rédigé ainsi qu'il suit :

"1° sans préjudice des dispositions du § 1er, 2°, l'arrêté royal du 10 mai 1963 relatif aux majorations de rente de vieillesse et de veuve prévues par la loi du 12 février 1963 relative à l'organisation d'un régime de pension de retraite et de survie au profit des assurés libres, modifié par les arrêtés royaux des 18 janvier, 29 mai, 15 juin et 10 août 1967 et 18 mars 1968; ".

L'article 78 doit être complété par la mention de la date à laquelle l'arrêté en projet entrera en vigueur. Il y aura lieu, à cet égard, de tenir compte de la date d'entrée en vigueur de la loi.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : F. LEPAGE, voorzitter van de Raad van State,
Ch. SMOLDERS, staatsraden,
G. BAETEMAN, conseillers d'Etat,

J. DE MEYER, bijzitters van de
W. VEROUGSTRAETE, afdeling wetgeving,

M. JACQUEMIJN, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. BAETEMAN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. O. DE LEYE, substituut-auditeur-generaal.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) M. JACQUEMIJN.

La chambre était composée de

Messieurs : président du Conseil d'Etat,

conseillers d'Etat,

assesseurs de la section de législation,

greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. G. BAETEMAN.

Le rapport a été présenté par M. O. DE LEYE, substitut de l'auditeur général.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.